

Státní oblastní archiv v Plzni

Velkostatek Holkovice

(1454) 1734–1850 (1882)

Inventář

EL NAD č.: 20190

AP č.: 721

Mgr. Hana Vanišová

Klášter 2016

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií	3
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	6
III. Archivní charakteristika archivního fondu	7
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	9
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	9
Seznam použitých pramenů a literatury	10

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	12
Příloha č. 2: Přehled zjištěných majitelů a úředníků statku Holkovice	13

Inventární seznam

I. KNIHY	16
II. SPISOVÝ MATERIÁL	18

I. Vývoj původce archiválií

Statek Holkovice (něm. Gut Holkowitz) tvořila až do zániku patrimoniální správy pouze jediná stejnojmenná ves nacházející v bývalém Prácheňském kraji. Navíc část této vsi patřila k velkostatku Horažďovice a část k velkostatku Chanovice (dva mlýny). Malý statek ležel ohraničen uvnitř území, jež náleželo velkostatku Horažďovice.

Ves Holkovice (lid. Holkojce) leží 7 km severně od města Horažďovice (okr. Klatovy). Jméno vsi znamená ves lidí Holkových. Význam slova holek či holec je „bezvousý, mladý člověk, chlapec, hoch“ či „nahý, otrhaný člověk“.

První písemná zmínka o vsi Holkovice pochází z roku 1378. Podle regestu listiny uložené v Archivu Pražského hradu vysadil Severin z Neprochova, farář v Řesanicích, Svátkovi z Holkovic a jeho dědicům zákupním právem usedlost ve vsi Holkovicích za 4 kopy pražských grošů arrhy a 70 grošů ročního platu. U této listiny byly původně přivěšeny čtyři pečetě, mj. pečeť Buška z Holkovic (Busco de Holkovyz).

Další zmínka o vsi se nachází v deskách dvorských a je datována rokem 1395. Dozvídáme se z nich, že v Holkovicích zemřel Beneš s manželkou Luckou a jeho zboží (poplužní dvůr v Holkovicích) odúmrtí připadlo králi. Zmíněné zboží se dostalo panovnickým rozhodnutím do rukou Budenovi ze Strážovic. Ten jej o rok později postoupil Joštovi z Holkovic.

V polovině 15. století (před rokem 1454) se ves Holkovice nebo její část dostala do majetku měšťanské rodiny Markvartových z Nepomuku, kteří vlastnili také dvůr v sousedství nepomucké fary. Jistý Matěj Markvart s manželkou Kateřinou si přáli zřídit u nepomuckého farního kostela sv. Jakuba Většího kapli Panny Marie a nechat postavit oltář sv. Mikuláše, u něhož měl správce oltáře (kaplan, oltářník) číst mši svatou. Fundace byla dne 22. listopadu 1454 potvrzena králem Ladislavem Pohrobkem a konsistoří, zastoupenou administrátorem Václavem z Krumlova, kapitulárním děkanem u sv. Víta. Teprve 15. července 1457 vydala pražská konsistoř v Praze manželům Markvartovým povolení. Tímto také vzniklo při duchovní správě v Nepomuku kaplanství.

Nepomuckému farnímu kostelu příslušel roční plat 10 kop pražských grošů na vydržování kaplana, kterého měl vybírat děkan svatovítské kapituly na Pražském hradě. Devět kop z tohoto platu měli odvádět obyvatelé z Holkovic. Kaplan, který požíval příjem z nadace manželů Markvartových, měl sloužit u nově zřízeného oltáře pět mší svatých v týdnu. Markvartovi si také ustanovili, že po jejich smrti bude kaplan platit nepomuckému faráři dva groše, aby se za ně modlil.

Matěj Markvart nedlouho po zřízení nadace zemřel. Ovdovělá Kateřina se během svého života ještě dvakrát provdala (nejprve za Jana ze Strážovic, později za Jakuba z Holušic). Roku 1460 Jakub z Holušic, řečený Šedivek, potvrdil dalším listem platnost nepomucké fundace a kaplanství. Tento list je společně s listinou z roku 1454 opsán v pozemkové knize Holkovic z 18. století (inv. č. 1). Oltář sv. Mikuláše byl umístěn v kostele sv. Jakuba Většího až do roku 1795, kdy byl podle historika Alexandra Berndorfa přenesen do poutního kostela sv. Jana Nepomuckého.

Fundace dala základ samostatnému statku Holkovice, který byl nadále poddán nepomuckému farnímu úřadu, povýšenému roku 1630 na děkanství. V deskách zemských je uveden pouze jediný vklad ze dne 15. února 1823, a to bez konkrétní ceny.

Podrobný popis vsi a statku, který se obvykle nachází v berní rule z roku 1654, pro Holkovice chybí. V berní rule Prácheňského kraje se dochoval pouze popis dvou selských gruntů, které příslušely k horažďovickému panství, jehož majitelkou byla Lidmila ze Šternberka.

První konkrétní údaje o hospodářství statku nám poskytuje až tereziánský katastr z poloviny 18. století. Držitelem statku zůstávalo záduší oltáře sv. Mikuláše v děkanském kostele v Nepomuku. Fundační pozemky holkovického dvora byly rustikální a od krále Ladislava Jagellonského roku 1454 osvobozené od všech daní. Oltářník sloužil ročně 100 mší za fundátora. Vizitační komise uvedla, že poddaní byli osvobozeni od robot, nicméně v dominikálním přiznání z roku 1757 je uvedeno, že roboty se vykonávaly. Z nejstarší dochované holkovické pozemkové knihy známe některé konkrétní údaje týkající se robot. Poddaní měli např. uloženo dva dny síci seno nebo otavu, až šest dní pomáhat při žních, vázat oves, štípat dříví, v zimě těžít dříví a dovážet ho do Nepomuku, pomáhat při lovení rybníků a opravovat hráze. Během prací měli poddaní nárok na jídlo.

Podle katastru na rustikálu hospodařilo v Holkovicích 16 hospodářů na 199 stryších polí. K obci patřily i lesy (30,3 strychů), louky, pastviny a obecní násadní rybník na 2 ½ kopy. Za řemeslníka byl označen pouze jeden krejčí.

V topografické příručce z konce osmdesátých let 18. století je ves Holkovice uvedena pouze u velkostatku Horažďovice. Stručně je zde poznamenán počet domů (celkem 34), z toho některé příslušely ke kostelu v Nepomuku.

Podle soupisu židovských rodin z roku 1793 žila v Holkovicích pouze jedna židovská rodina, která byla pod ochranou děkana v Nepomuku. Žid Matěj Hahn se živil podomním obchodem a s manželkou Rosinou měl tři děti. V soupise obyvatel obce Holkovice, uloženém v archivním fondu Arciděkanský úřad Nepomuk, je uváděn ještě jiný Žid, a to Šimon Herzig,

kteřý pravděpodobně přišel do Holkovic z Kasejovic. S rodinou žil v domku čp. 45 (označován jako židovna) a provozoval výrobu pálenky a potaše.

Podrobnější informace o statku poskytuje Sommerova topografie. Zemědělskou plochu tvořil dominikál, který vykazoval 2 jitra a 623 sáhů rybníků s loukami (tři menší rybníky), a rustikál, v němž převažovaly zejména pole, dále pak louky, zahrady, pastviny, lesy a úhor (celkem o rozloze 317 jiter a 273 sáhů). Hlavní polní plodinou bylo obilí, dále se volně i v zahradách pěstovaly ovocné stromy. Občas zde fungovala jedna výrobní potaše. Ke konci patrimoniálního období měly Holkovice 48 domů s 343 obyvateli, z nichž šest domů se nacházelo v nedaleké osadě Plácek (něm. Platzek).

Ačkoliv velkou část Holkovic vlastnilo děkanství v Nepomuku, tak samotná obec i osada Plácek patřily pod farnost ve Velkém Boru ke kostelu sv. Jana Křtitele.

Poté, co v roce 1850 zanikla patrimoniální správa, staly se Holkovice samostatnou obcí nejprve v okrese Horažďovice, od roku 1869 v okrese Strakonice (až do roku 1930). Z celého původního statku zůstal v držení děkanství v Nepomuku pouze dominikál. Dominikální pozemky tvořily jen rybníky a u nich se nacházející louky. Jednalo se o rybník „Pásaný“, rybník „pod Kolářoc“ a rybník „nad mlýnem Barákem“.

V některých schematisech velkostatků vydaných v šedesátých a sedmdesátých letech 19. století je statek Holkovice uváděn jako majetek děkanského kostela sv. Jakuba Většího. Naposledy jsou Holkovice připomínány ve schematismu z roku 1877, kdy celkovou rozlohu statku tvořily dva hektary (1,3 ha rybníků, 0,4 ha luk a 0,3 ha pastvin). V mladších schematisech již není statek zmiňován vůbec.

Do roku 1925 byly v knihovní vložce č. 588 desek zemských evidovány zbývající pozemky, a to parcely č. 31, 32, 314, 315, 507 a 508. Tyto pozemky pak byly odprodány trhovou smlouvou ze dne 23. února 1925 manželům Novákovým, kteří si již v roce 1918 zakoupili mlýn „Barák“, stojící poblíž vsi Holkovice. Podle nepomucké farní kroniky byly peníze za prodané pozemky vloženy do pokladny patronátního úřadu na konto kostela sv. Jakuba Většího. V roce 1925 byla knihovní vložka č. 588 definitivně uzavřena pro další zápisy jako vyčerpaná.

Statek Holkovice neměl žádné vlastní vrchnostenské sídlo. Přenesenou agendu, kterou na okolních velkostatech vedli vrchnostenští úředníci, zastávali v Nepomuku sami faráři, od roku 1630 děkani. Sídlem správy byl tedy dům děkanského úřadu v Nepomuku.

Změna nastala okolo roku 1795, kdy se v čele statku poprvé objevují úředníci označovaní jako správci (auřední, Verwalter, Amtsverweser, výjimečně též jako vrchnostenský

ředitel), kteří vedli hospodářskou agendu a do konce 18. století i soudní agendu. Nepomuční děkani jsou v protokolech uváděni pouze jako holkovická vrchnost.

Dalším důležitým úředníkem holkovické kanceláře a statku byl justiciár (Justiziar, právní), jenž od počátku 19. století převzal vedení soudní agendy. Justiciárové mohli vést soudní agendu pro více statků. Podobně tomu bylo např. v případě Franze Suchánka, který v roce 1813 působil jako justiciár pro statek Chanovice i Holkovice.

Nejpozději od roku 1815 až do zániku patrimoniální správy byla vedena veškerá agenda statku Holkovice vrchnostenskou kanceláří statku Chanovice, který ležel nedaleko Holkovic.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Původcem fondu byl do poloviny devadesátých let 18. století děkanský úřad v Nepomuku, následně správa statku Holkovice sídlící v domě nepomuckého děkana a v letech 1815–1850 vrchnostenská správa statku Chanovice, jejíž kancelář se nacházela přímo na zámku v Chanovicích.

Z období patrimoniální správy nejsou o původním uložení písemností bohužel žádné konkrétní zmínky. Dochoval se pouze jeden karton spisového materiálu a pozemkové knihy, které byly dne 26. května 1850 po zapečetění červenou voskovou pečetí s nápisem „AMTSINSIGIL HOLKOWITZ“ a s vyobrazením sv. Mikuláše v pečetním poli předány okresnímu soudu v Horažďovicích, kde bylo u některých knih v zápisech pokračováno.

Archiválie, které předala vrchnostenská kancelář v Chanovicích okresnímu soudu v polovině 19. století, byly jako tzv. patrimoniální priora okresního soudu v Horažďovicích předány do Horšovského Týna, kde se nacházel zemědělsko-lesnický archiv. V roce 1965 převzala klatovská pobočka Státního archivu v Plzni od hořovické pobočky Státního archivu v Praze archiválie do fondu Velkostatek Chanovice, který tvořila již výše zmíněná patrimoniální priora.

Pozemkové knihy byly ve třicátých letech 20. století od Okresního soudu Horažďovice převzaty Archivem země České. V zemském archivu a později Státním ústředním archivu v Praze byly uloženy až do roku 1962, kdy byly předány do Státního archivu v Plzni a zde uloženy ve zvláštní sbírce pozemkových knih.

Teprve v roce 1972 vznikl archivní fond Velkostatek Holkovice, kam byly podle nejstaršího dochovaného evidenčního listu zařazeny pouze čtyři knihy, které byly vytrženy ze sbírky pozemkových knih v plzeňském archivu. Archiválie byly do přírůstkové knihy dodatečně zapsány až v roce 1998 pod přírůstkovým číslem KP 99/98. Až do roku 2015 tvořily

neuspořádaný fond 4 pozemkové knihy o rozsahu 0,20 bm. Při inventarizaci fondu Velkostatek Chanovice došlo roku 2015 k přesunu dvou úředních knih (0,04 bm) a jednoho kartonu spisů (0,12 bm), pocházejících z provenience statku Holkovice.

Díky dochovaným seznamům z roku 1850 (fond Velkostatek Chanovice, inv. č. 100) také víme, že okresnímu soudu v Horažďovicích bylo předáno více pozemkových knih, než je dnes uloženo v archivním fondu. Oproti předávacímu seznamu se nedochovala jedna kniha - kniha inventární a odhadní. Rovněž nejsou známy žádné zmínky o dříve existujících registraturních pomůckách, které v roce 1850 byly nalezeny v chanovické kanceláři a předány okresnímu soudu v květnu 1850.

Podle zápisů v pozemkové knize (inv. č. 1) musela pravděpodobně existovat ještě jedna starší pozemková kniha, ze které děkan Pánek extrahoval záznamy a která se nedochovala. Pozemková kniha také odkazuje na starší urbář, původně uložený u děkana kapituly Pražského hradu, z něhož byl vyhotoven extrakt urbáře vesnice Holkovice.

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Archivní fond Velkostatek Holkovice obsahuje šest úředních knih a jeden karton. Časový rozsah fondu je (1454) 1734–1850 (1882), celková metráž 0,36 bm.

K definitivnímu uspořádání nezpracovaného fondu bylo přistoupeno v roce 2015. Jedinou dostupnou pomůckou k orientaci v úředních knihách před inventarizací představovaly kartotéční lístky ze šedesátých let 20. století.

Při inventarizaci fondu bylo postupováno a archivní pomůcka vyhotovena podle základních pravidel (*Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu, Sborník archivních prací. Roč. X, 1960, č. 2, s. 215–310; Michal WANNER a kol. Základní pravidla pro zpracování archiválií. Praha : Odbor archivní správy a spisové služby MV, 2013, kapitola 2*) a dále podle metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/006-0767/2010 z 12. března 2010 a dodatku k tomuto pokynu č. j. SOAP/006-1300/2014 s platností od 15. července 2014.

Vzhledem k malému rozsahu archivního fondu je jeho struktura velmi jednoduchá. Z knih přenesené agendy se dochovalo pouze šest pozemkových knih. Na prvním místě inventárního seznamu jsou uvedeny knihy hlavní, které byly seřazeny chronologicky (inv. č. 1–2), a za nimi následují knihy dokladové seřazené podle obsahu a následně chronologicky.

První dokladová kniha (kniha dlužních úpisů a kvitancí – inv. č. 3) vznikla v roce 1790. Ve vedení dvou dokladových knih (inv. č. 4 a 6) bylo po zániku patrimoniální správy

pokračováno také na Okresním soudu Horažďovice, přičemž byly vedeny i pro obce, které do roku 1850 náležely k velkostatku Chanovice.

Fond je dochován torzovitě. Archiválie jsou převážně v dobré stavu. Pouze několik listů spisového materiálu je poškozeno prachem a u pozemkových knih byly zjištěny částečně poškozené desky a vazby, což je vždy blíže specifikováno v příslušném inventárním záznamu.

Originální názvy pozemkových knih byly převzaty z titulních listů a jejich záznam byl v inventárním seznamu transliterován. Některé knihy neobsahovaly titulní list, a tak byl název převzat z předních desek, případně ze štítku nalepeného na hřbetě. V inventárním seznamu je vždy uváděno, zda jsou pozemkové knihy opatřeny rejstříkem.

Během pořádání byl opět prověřen a upraven časový rozsah archiválií. Časové rozmezí fondu v inventáři je dáno datací nejstaršího a nejmladšího zápisu. Jako priora jsou u pozemkových knih označeny opisy starších dokumentů vzniklých před založením úřední knihy, které do ní byly zapsány dodatečně. Posteriora jsou zápisy učiněné okresním soudem (tj. jiným původcem) poté, co mu byly knihy úředně předány. Marginální poznámky nebyly v dataci pozemkových knih zohledňovány, stejně tak nebyl brán zřetel na odkazy umístěné na okrajích listů, ani záznamy o úředním uzavření knihy. Ve spisech jsou za priora považovány dokumenty vzniklé dříve v téže věci připojené k podání (např. testamenty v pozůstalostních spisech).

Spisový materiál zachycuje pouze období do roku 1850. Rozdělen je na *Politicum* a *Judiciale*. V rámci oddělení jsou spisy řazeny věcně.

Jazykem archiválií je převážně čeština, v menší míře němčina. V nejstarší pozemkové knize (inv. č. 1) a ve spisovém materiálu (úmrtní list vystavený v roce 1823 a uložený pod inv. č. 10) se vyskytuje také latina. V inventáři se používá označení místních jmen podle *Statistického lexikonu obcí České republiky z roku 2013*.

Vzhledem k malému rozsahu fondu nebyly vyhotoveny rejstříky. Během pořádacích prací nebyl žádný materiál skartován.

Archiválie se vztahem ke statku Holkovice se nacházejí ve Státním okresním archivu Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, kde je uložen fond *Arciděkanský úřad Nepomuk*. Jedná se např. o soupis obyvatel obce Holkovice z let 1769–1835 (inv. č. 24) nebo nadační knihu z let 1746–1934 (inv. č. 49), ze které byl učiněn výtah zapsaný v nejstarší pozemkové knize holkovického statku.

Další související archiválie jsou zařazeny ve fondu *Velkostatek Horažďovice*, k němuž bylo po celou dobu existence patrimoniální správy přiřazeno několik domů z Holkovic.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

Archiválie uložené ve fondu Velkostatek Holkovice dokumentují historii jednoho malého statku na jihozápadě Čech, kde žilo české obyvatelstvo.

Významným zdrojem informací o hospodářských a sociálních poměrech poddaných je šest pozemkových knih, které zachycují záznamy od poloviny třicátých let 18. století do druhé poloviny 19. století. Pozemkové knihy obsahují pouze zápisy na rustikální nemovitosti ve vsi Holkovice a jako historický pramen dokládají vlastnictví nemovitého i movitého majetku poddaných. Jejich využití lze hledat zejména v genealogickém bádání, kde jsou vyhledávaným pramenem. V knize č. 1 jsou nadto opsány výtahy z nejstarších listin, které popisují vznik a nejstarší historický vývoj statku Holkovice. Ačkoliv je kniha na titulním listě označena jako „urbarium“, neobsahuje vyjma robotních povinností urbaniální zápisy a z převážné části má povahu pozemkové knihy.

Ze soudní agendy vrchnostenské správy stojí za zmínku pozůstalostní spisy a smíry, přestože se dochovaly ve velmi malém množství.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky

Archivní fond Velkostatek Holkovice z let (1454) 1734–1850 (1882) uspořádala v období od listopadu do prosince 2015 Mgr. Hana Vanišová ve Státním oblastním archivu v Plzni, pracoviště Klášter u Nepomuka. Inventář sestavila a úvod k němu napsala od dubna do května 2016 Mgr. Hana Vanišová.

V Klášteře 12. 12. 2016

Mgr. Hana Vanišová

Seznam použitých pramenů a literatury

Nevydané prameny

APH, fond *Archiv Metropolitní kapituly u sv. Víta*, sign. 383-XV/26, dostupné z <<http://monasterium.net/mom/CZ-APH/AMK/383-XV|26/charter?q=Holkovic>>.

NA, fond *Desky zemské – hlavní knihy*, inv. č. 272, sign. S XXXVII.

SOA v Plzni, pracoviště Klášter, fond *Velkostatek Horažďovice*, karton č. 86, inv. č. 728.

SOA v Plzni, pracoviště Klášter, fond *Velkostatek Chanovice*, karton č. 11, inv. č. 100.

SOKA Klatovy, fond *Archiv obce Holkovice*, Kronika obce, 1924–1973, dostupné z <www.portafontium.eu>.

SOKA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích, fond *Arciděkanský úřad Nepomuk*, kniha č. 24 a 49.

BERNDORF, Alexandr. *Dějiny města Nepomuka*, II. díl (1420–1620), [kopie rukopisu je dostupná v knihovně SOKA Plzeň-jih se sídlem v Blovicích].

Tištěné a zpracované prameny

BURDOVÁ, Pavla – CULKOVÁ, Dagmar – ČÁŇOVÁ, Eliška – LIŠKOVÁ, Marie – RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 3. *Dominikál*. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra, 1970, s. 360–361, č. 1113.

BYSTRICKÝ, Vladimír a kol. *Státní oblastní archiv v Plzni. Průvodce po archivních fondech*. IV. svazek. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1975, s. 32.

DOSKOČIL, Karel (ed.). *Berní rula 2. Popis Čech r. 1654. Souhrnný index obcí, osad a samot k berní rule*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1954, s. 525.

FRIEDRICH, Gustav (ed.). *Archiv český čili Staré písemné památky české i moravské, sebrané z archivů domácích i cizích*. Díl XXXV. Druhá kniha provolacích desk dvorských z let 1395–1410. Praha : Dr. Ed. Grégr a syn, 1935, s. 197, č. 5.

HAAS, Antonín (ed.). *Berní rula. 28 Kraj Prácheňský. II. díl*. Praha : Státní pedagogické nakladatelství, 1954, s. 238.

Handbuch des Königreiches Böhmen. (Ročníky 1844–1847).

CHALUPA, Aleš – LIŠKOVÁ, Marie – NUHLÍČEK, Josef – RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 2 – *Rustikál*. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra, 1966, s. 230–231, č. 1113.

JECHL, Johann. *Statistische Nachweisungen über den land-und lehentäflichen Grundbesitz im Königreiche Böhmen*. Prag : Verlag der J. G. Calve'schen k. u. k. Universitäts- Buchhandlung, 1868, s. 77.

JECHL, Johann. *Der Böhmisches Grossgrundbesitz*. Prag : J. G. Calve'sche k. u. k. Univ.-Buchhandlung, 1874, s. 22.

JONÁK, Eberhard. *Der land- und lehentäfliche Grundbesitz*. Prag : Verlag des Central-Comité, 1865, s. 18–19.

JONÁK, Eberhard. *Der Landtäfliche Grundbesitz im Königreiche Böhmen*. Prag : Verlag der k. k. Hochbuchdruckerei von Ignaz Fuchs, 1879, s. 104–105.

MAREK, Jindřich – SKALICKÝ, Karel – VESELÁ, Irena a kol. (edd.). *Soupis židovských rodin v Čechách z roku 1793*. Díl III. *Prácheňský kraj, Berounský kraj, Táborský kraj*. Praha : Státní ústřední archiv v Praze, 2003, s. 54.

PALACKÝ, František. *Popis království Českého čili podrobné poznamenání všech dosavadních krajůw, panství, statkůw, měst, městeček a wesnic, někdejších hradůw, twrzí, též samot a zpustlých osad mnohých w zemi České, s udáním jejich obyvatelstva dle popisu r. MDCCCXLIII vykonaného*. Praha : Knihkupectví J. G. Kalve, 1848, s. 341.

SCHALLER, Jaroslaus. *Topographie des Königreichs Böhmen*. Dritter Theil – *Prachiner Kreis*. Prag : Wenzel Piskaczek, 1786, s. 210.

Schematismus für das Königreich Böheim. (Ročníky 1789–1790, 1798, 1800).

Schematismus für das Königreich Böhmen. (Ročníky 1803, 1805, 1808–1809, 1811–1812, 1813, 1815–1843).

SOMMER, Johann Gottfried. *Das Königreich Böhmen*. Achter Band – *Prachiner Kreis*. Prag : J. G. Calve'sche Buchhandlung, 1840, s. 134, 138, 181.

Statistický lexikon obcí České republiky 2013. Praha : Český statistický úřad, 2013.

TRAJER, Johann. *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis*. Budweis : F. Zdarffa, 1862, s. 498–499.

Literatura

KOTYŠKA, Václav. *Úplný místopisný slovník Království českého*. Praha : Bursík a Kohout, 1895, s. 369.

PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny*. Díl I. Praha : Československá akademie věd, 1954, s. 669.

SMOLÍK, Luboš – HOLÁ, Petra – KLÁSEK, Petr – PÍČKA, Bedřich. *Holkovice v proměnách času*. Klatovy : Dragon Press, 2011.

SMOLÍK, Luboš a kol. *Chanovicko a okolí*. Klatovy : Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše, 2005.

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk

AP – archivní pomůcka

APH – Archiv Pražského hradu

bm – běžný metr

č. – číslo

čp. – číslo popisné

č. j. – číslo jednací

ed., edd. – editor, editoři

EL NAD – evidenční list národního archivního dědictví

ev. j. – evidenční jednotka

inv. č. – inventární číslo

kar – karton

KP – kniha přírůstků

MV – ministerstvo vnitra

NA – Národní archiv v Praze

něm. – německy

okr. – okres

pag. – pagina

s. – strana

sign. – signatura

SOA – Státní oblastní archiv

SOkA – Státní okresní archiv

ukn – úřední kniha

Příloha č. 2: Přehled zjištěných majitelů a úředníků velkostatku

Osobní jména úředníků nejsou počesťována a jsou uváděna v podobě, v jaké se vyskytují v pramenech a v literatuře. Hranaté závorky označují data předpokládaná, nejistá nebo odhadnutá ze souvislostí zjištěných v pramenech. Kurzíva vyznačuje konkrétní data příslušné písemné zmínky, která ovšem nemusí být totožná se skutečným počátkem nebo koncem držby statku či výkonu funkce. Seznam vrchnostenských úředníků po roce 1800 byl částečně převzat z velkostatku Chanovice a doplněn o nově zjištěné informace.

Majitelé statku Holkovice

<i>1378</i>	Svátek z Holkovic
před rokem 1395	Beneš s manželkou Luckou
1395–1396	Buden ze Strážovic
od roku 1396	Jošt z Holkovic
před rokem 1454	Matěj a Kateřina Markvartovi
po roce 1454	farní kostel sv. Jakuba Většího v Nepomuku (od roku 1630 děkanství)

Děkani v Nepomuku

1627–1633	Thomas de Tompa
1634–1658	Kašpar Petr Drauško (Drauškovský, Drauškovius)
1659–1677	Šebestián Karel Král
1677–1682	Jan František Antonín Suchý
1682–1688	Jan Václav Sperát
1688–1695	Jiří Stanislav Riedl
1695–1699	Matouš Josef Nevšeta (Newscheta)
1700–1728	Augustin Jan Passer
1728–1763	Jan František Pánek
1763–1773	Václav Karel Voráček
1773–1779	Jan Chrysostom Němejc
1779–1795	Ernst von Puschmann
1795	Jan František Ssreel (Schreel)
1795–1834	František de Paula Boubel (do r. 1800 jako administrator)
1834–1871	Josef František Zeman

1871–1902	Matěj Veselý
1903–1905	František Novák
1906–1927	Jan Klíma
1928 –1936	Jan Strnad (od r. 1929 arciděkan; r. 1934 onemocněl, duchovní správu vykonával kaplan Jan Němec), od r. 1936 převzala správu děkanství Kongregace bratří těšitelů z Gethseman

Správci statku Holkovice

1795–1801	Karl Daubrauvský
1801–1803	Anton Hrdliczka
1803	Math. Hrdliczka
1805	Philipp Kittel
1805–1806	Gotfried Franz Eckel
1808–1813	Philipp Kittel
1813	Franz Schmidt
1815–1817	Franz Josef Opperl
1817–1822	Johann Studeny
1822–1835	Jakob Wachtel
1835–1850	Franz Lenk

Justiciáři statku Holkovice

1801–1802, 1804	Anton Sstiasny
1805, 1808	Wenzel Sstiasny
1809	Wenzel Wertitz
1811–1812	Wenzel Kellner
1813–1817	Franz Suchanek
1817–1830	Peter Corvin
1830–1834	Anton Giřjček
1834–1843	Daniel Benoni (jeho jméno se ve funkci justiciára vyskytuje souběžně s Peterem Corvinem také v letech 1825, 1827–1828 a s Antonem Giřjčkem v letech 1832–1833)
1843	Wenzel Rischán
1843–1845	Franz Brunhofer
1845–1850	Ignaz Richter

Inventární seznam

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
------------------	-------	---------------	----------------

I. KNIHY

Přenesená agenda soudní

1	Horažďovice
144 | Pozemková kniha obce Holkovice
(VRBARIVM. Extractive W Nowie ze
Stareho, Wesnicze Holkowicz. W kragj
Prachenskim, poddane diedicžne k Altařý
Swateho Mikulasse v Miestis Nepomucze.
Letha 1734)
- pag. 285–293 extrakt z urbáře vsi Holkovice,
obdarování nepomucké kaple Panny Marie a
výčet roboty, pag. 295–300 opis téhož extraktu
a obdarování psaný latinsky, pag. 301–303 opis
holkovické fundace psaný latinsky

Česky, německy, latinsky; 22 x 36 cm; vazba
z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené
hnědou usní, poškozená vazba (hřbet a přední
deska); rejstřík podle gruntů a chalup vzadu,
abecední jmenný rejstřík také vzadu
Předchozí sign.: No. VI.; [148] | (1454) 1734–1834 | ukn 1 |
| 2 | Horažďovice
145 | Pozemková kniha obce Holkovice
(Holkowitzer Grundbuch Verlegt im Jahre
1819. Unter der Amtirung des Herrn Studenj
Johann Amtsverwalter zu Chanovitz)

Česky, německy; 25,5 x 41 cm; vazba
z lepenky a papíru, potažená hnědou usní, rohy
předních i zadních desek pobité ozdobným
mosazným kovááním, kniha uzavřená pomocí
dvou mosazných spon, desky odřené; abecední
jmenný rejstřík vepředu
Předchozí sign.: Thomo VIII; 147 | 1819–1850 (1882) | ukn 2 |

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
3 146	<p>Knih dlužních úpisů a kvitancí obce Holkovice (Liber Obligationum et Qvittantiarum beÿ dem Orths Gericht Holkowitz ob der Stadt Nepomuker dechanteÿ Verlegt im Jahr 1790)</p> <p>Česky, německy; 21,5 x 33 cm; vazba z lepenky a papíru, potažená hnědou usní, odřená useň; abecední jmenný rejstřík vzadu Předchozí sign.: N. VII.; 163</p>	(1789) 1790–1846	ukn 3
4 155	<p>Knih kvitancí obce Holkovice (Quittungen Buch ab Anno 1848) - po roce 1850 obsahuje též zápisy pro obce bývalého statku Chanovice</p> <p>Česky, německy; 25,5 x 40 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní; neúplný abecední jmenný rejstřík vzadu Předchozí sign.: 159</p>	(1835) 1848–1850 (1872)	ukn 4
5 147	<p>Knih listin obce Holkovice (Instrumenten Buch Thom I für Holkovic, 1818)</p> <p>Česky, německy; 21,5 x 33 cm; vazba z lepenky a papíru, potažená hnědou usní, useň odřená na hřbetě a v rozích, na hřbetě nečitelný původní nápis; abecední jmenný rejstřík vzadu Předchozí sign.: I; 156</p>	(1817) 1818–1848	ukn 5
6 158	<p>Knih listin obce Holkovice (Instrumenten Buch ab Anno 1848) - po roce 1850 obsahuje též zápisy pro obce bývalého statku Chanovice</p> <p>Česky, německy; 25,5 x 40 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potažené hnědou usní; abecední jmenný rejstřík vzadu Předchozí sign.: I; [158]</p>	(1837) 1848–1850 (1874)	ukn 6

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. j. č.
------------	-------	---------------	----------------

II. SPISOVÝ MATERIÁL

Politicum

7	Těžké policejní přestupky	1849	kar 1
---	---------------------------	------	-------

Judiciale

8	Smíry	1812–1845	kar 1
9	Pozůstalosti	(1809) 1815–1849	kar 1
10	Knihovní záležitosti	1847–1850	kar 1

Název archivní pomůcky:	Velkostatek Holkovice
Značka archivního fondu:	Vs Holkovice
Časové rozmezí:	(1454) 1734–1850 (1882)
Počet evidenčních jednotek:	7 (6 úředních knih, 1 karton)
Počet inventárních jednotek:	10
Rozsah v bm:	0,36
Stav ke dni:	12. 12. 2016
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Hana Vanišová
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Hana Vanišová
Počet stran:	19
Počet exemplářů:	5
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni, dne 12. 12. 2016 – č.j. SOAP/006–2653/2016